

Medoptagelsen af saa stor en Sølv-Skillemønt som Stykket paa 5 Francs (1 Daler) er sket efter et Ønske fremsat fra Øerne.

Til § 8.

Remedierne ere væsentlig de samme, som i den danske Møntlov ere fastsatte for Mønter af lignende Størrelse, dog at Møntteknikens Fremskridt have tilladt paa enkelte Punkter snarest at stille noget skærpede Fordringer til Nøjagtigheden.

Til § 11.

De tilsvarende Bestemmelser i Møntlov af 23. Maj 1873 begrænse det Beløb af Skillemønt, som private ere forpligtede til at modtage i een Betaling, til 20 Kr. i 1- og 2-Kronestykker, 5 Kr. i mindre Sølv-mønt og 1 Kr. i Broncemønt.

De hidtil for Dansk Vestindien gældende Bestemmelser findes i Anordning af 23. Juli 1859 § 3, hvorefter ingen er for-

pligtet til i een Betaling at modtage af Sølv-mønt en større Sum end 5 vestindiske Daler og af Broncemønt mere end 10 Cents.

Til §§ 12—14.

Disse Bestemmelser have deres Forbillede i tilsvarende Bestemmelser i Møntlov af 23. Maj 1873.

Til § 15.

Det er anset for hensigtsmæssigt at overlade det til administrativ Bestemmelse at fastsætte Tidspunktet for Indførelsen af den ny Mønt. — Med Hensyn til Omregningen mellem den gamle og den ny Mønt henvises til det i de indledende Bemærkninger om den nuværende dansk-vestindiske Dalers Værdi anførte.

Til § 16.

Paragraffens 1ste Stykke indeholder de fornødne Overgangsbestemmelser.